

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 75/2012
16.10.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ђ., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 769/12 од 21.09.2012. године подигнутом против правноснажних решења Општинског суда у Владичином Хану К. 186/02 од 25.12.2009. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж2 134/12 од 28.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 769/12 од 21.09.2012. године подигнут против правноснажних решења Општинског суда у Владичином Хану К.бр. 186/02 од 25.12.2009. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж2 бр. 134/12 од 28.02.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Владичином Хану К.бр. 186/02 од 25.12.2009. године обустављен је кривични поступак против окривљеног З.Ђ. због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 195. став 1. КЗ РС због застарелости кривичног гоњења и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Нишу решењем 5Кж2 бр. 134/12 од 28.02.2012. године одбио је као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Врању изјављену против решења Општинског суда у Владичином Хану К 186/02 од 25.12.2009. године.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и став 2. истог члана у вези члана 274. став 1. и 2. КЗ и члана 354. ЗКП, а у вези члана 369. тачка 2. ЗКП,

са предлогом да се захтев уважи, да се констатује да су наведеним решењима учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, те да је одлуку о обустави поступка требало донети пресудом – одбијајућом пресудом, а повреде које су учињене наведеним решењима нису биле ни на штету ни у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према наводима захтева, првостепени суд је решењем обуставио поступак против окривљеног З.Ђ. због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из чл. 195. ст. 1. КЗ због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а како је решење донето у време трајања главног претреса, то суд није могао решењем обуставити поступак, већ је требало донети одбијајућу пресуду сагласно

одредби члана 354. став 1. тачка 1. или 3. ЗКП. За овакав поступак по наводима тужиоца нису дати разлози у првостепеном решењу, а Апелациони суд у Нишу својим решењем је потврдио решење првостепеног суда, дајући за то противречне разлоге па је на тај начин наведеним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 11. и ст. 2. ЗКП, у вези чл. 441. ЗКП те 354. ст. 1. и 3. ЗКП као и чл. 274. ЗКП у вези чл. 369. ЗКП.

Међутим, изнети наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Неосновано се наведена решења побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и став 2. ЗКП, а са разлога што Републички јавни тужилац најпре неосновано у захтеву наводи да је „одлука донета у време трајања главног претреса, то суд није могао решењем обуставити поступак ...“, имајући у виду да из списка предмета произилази да је решење Општинског суда у Владичином Хану К 186/02 од 25.12.2009. године, донето након закључења главног претреса који је одржан 01.06.2006. године и на ком је објављено да је главни претрес завршен, а решење о обустави поступка је донео тек 25.12.2009. године.

Наводи захтева да је требало донети пресуду у смислу члана 354. ЗКП, су такође неосновани јер се пресуда у смислу члана 354. тачка 1. ЗКП доноси ако је тужилац од започињања до завршетка главног претреса одустао од оптужбе или је оштећени одустао од предлога за гоњење; тачка 2. ако је оптужени за исто дело већ правноснажно осуђен, ослобођен оптужбе или не оптужба против њега правноснажно одбијена или је поступак против њега решењем правноснажно обустављен; по тачки 3. истог члана, ако је оптужени актом амнестије или помиловања ослобођен од гоњења или се кривично гоњење не може предузети због застарелости или неке друге околности која трајно искључује кривично гоњење, а које су наступиле до завршетка главног претреса, што у конкретной ситуацији није случај.

Имајући у виду списе предмета могло би се говорити о другим повредама закона везаним за обавезе суда након завршетка главног претреса, које јавни тужилац није истакао у захтеву, те у смислу члана 423. ЗКП исте не могу бити предмет одлучивања у овом поступку.

Чињеница је да до закључења главног претреса 01.06.2006. године застарелост кривичног гоњења није наступила, због чега суд није могао у тренутку закључења главног претреса донети пресуду којом се оптужба одбија због наступања застарелости кривичног гоњења како се неосновано истиче у поднетом захтеву. Суд је првостепено решење донео након више од три године од закључења главног претреса, што није у складу са процесним одредбама, али у овом случају нема утицаја на оцену законитости решења првостепеног суда као ни решења донетом по жалби против првостепеног решења.

Налазећи из изнетих разлога, да првостепеним и другостепеним решењем нису учињене повреде закона на које се у захтеву указује члан 368. став 1. тачка 11. и став 2. ЗКП у вези члана 441. ЗКП, те члана 354. став 1. и 3. ЗКП као и члана 274. ЗКП у вези члана 369. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и на основу одредбе члана 30. став 1, 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08) а применом члана 24. став 7, и на основу члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.